

Byer sikres mod ændret klima

Ændrede klimaforhold udfordrer vores byer, som rammes af oversvømmelser, der allerede nu har ødelagt værdier for milliarder af kroner. Ny klimalov kan løse problemet.

Per Jacobsen
forsyningsdirektør, Københavns Energi og fusionerede vandselskaber

Lars Schrøder
adm. direktør, Aarhus Vand
Anders Bækgaard
adm. direktør, VandCenterSyd

Vi åndede lettet op, da regeringen og kommunerne lige før sommerferien indgik en økonomisk aftale, der forbedrer byernes muligheder for at investere i klimatilpasning.

Den aftale er umådelig vigtig for vores byers fremtid, og vi vandselskaber i de store byer er taknemmelige. Vi har længe banket på for at få bedre muligheder for at beskytte borgerne og deres ejendomme, når himmel og hav går i ét.

To vigtige punkter

Nu ser vi frem til, at aftalen her i efteråret udmøntes i en lov, som både sikrer, at byerne kan beskytte sig og, at regnen udnyttes til re-kreative formål frem for at ende i kloakken. Det kræver især to ting af den nye lov:

■ En klar rollefordeling mellem kommuner og vandselskaber – hvem skal gøre hvad?

■ En klar finansieringsmodel – hvem skal betale hvad?

Først når det er på plads, kan vi komme i gang med at skabe det komplekse samspil mellem rør, kanaler og sluser, der skal føre vandet sikkert væk fra huse og veje – og skabe nye blå rum i byen.

Forklaringen er, at i dag har vandselskaberne kun ansvar for alt det under jorden, dvs. rørsystemet. Klimatilpasning kræver imidlertid, at vi også styrer vandet oppe på overfladen.

Det er ikke den rigtige løsning bare at lægge nye, større kloakrør. Dels fordi det ville kræve, at vi graver hele byen op (læs: meget dyrt og meget lidt trafikvenligt), dels fordi selv ikke de største rør vil kunne forhindre alle oversvømmelser som følge af ekstremt regn.

Nej, så er det teknisk, økonomisk og arkitektonisk langt bedre at bygge høje kantsten, der holder vandet væk fra folks kældre. Eller

anlægge cykelstier og skaterbaner, der forvandles til kanaler, når regnen står ned i stænger. Ligesom det er positivt for både økonomi og bymiljø, at der af og til dannes blå regnvandsøer på pladser og i parker.

Men skal visionen om et både effektivt og rekreativt afvandingssystem i vores byer blive til virkelighed, så skal den nye lov for det første fastlægge en fornuftig arbejdsdeling mellem kommunerne og vandselskaberne. Det nytter ikke, at kommunerne planlægger og udfører alt det over jorden, mens vandselskaberne fortsat kun planlægger alle de underjordiske anlæg.

Systemerne skal samtænkes og samdrives, så vandet kan flyde frit i et sammenhængende system af rør, kanaler, åer og søer.

Vi foreslår derfor, at kommunerne sætter mål og rammer for byens klimatilpasning (i klimatilpasningsplanerne), mens vandselskaberne, der har den nødvendige viden om både kloaksystemet og

vandets kredsløb, designer, bygger og driver de nye integrerede kloak- og vandløbsanlæg.

Intelligent klimatilpasning

For det andet er det afgørende, at den nye lov tillader vandselskaberne at finansiere tiltag både over og under jorden – for at smidiggøre processen, og at loven samtidig fastlægger en fordelingsnøgle, så kommunerne bidrager rimeligt til f.eks. "cykel- og skaterkanaler", der det meste af året tjener andre formål end at opsamle regn.

Hvis både finansiering og rollefordeling kommer på plads i den nye lov, sikrer vi en optimal udnyttelse af de to aktørers spidskompetencer. Og der vil være håb om, at vi på en og samme tid sikrer vores byer mod de værste oversvømmelser og tilfører dem nye rekreative byrum.

Så kære politikere: Grib muligheden – hjælp os med at skabe de bedste rammer for en langsigtet og intelligent klimatilpasning i vores byer.

Helmuth Nyborgs bortforklaringer

Jens Kvorning
undervisningsadjunkt
Morten Kjeldgaard
lektor
Jens Mammen
professor emeritus

Professor emeritus Helmuth Nyborg får i kronikken 23/8 "Gå til akademisk modangreb" spalteplass til grove personangreb på en række navngivne personer, deriblandt os. Realiteten i sagen er, at vi over for Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU) har meldt Nyborg for bl.a. plagiering, uretmæssig angivelse af forfatter-

rolle, vildledning og fortielse vedrørende anvendt metode og data samt vildledende fortolkning af egne resultater og konklusioner.

Baggrunden er, at Nyborg i en artikel fra 2011 under sit eget navn har publiceret data, tekst, grafer og statistikker, som oprindeligt stammer fra Den Danske Forenings statistiker Ebbe Vig.

Der er her tale om regulært bedrag af det videnskabelige samfund og offentligheden. Det er dét, UVVU skal tage stilling til, og det har ikke noget med venstreekstemisme at gøre. Så vidt vi er bekendt, har UVVU endnu ikke truf-

fet sin afgørelse, men det er muligt, at Nyborg allerede har fået urelagt et udkast.

Nyborgs ærinde er denne gang som tidligere at hvirvle støv op for at fremstille sig selv som offer for en fremstreorienteret konspiration, der skal underminere hans "forskningsfrihed". Men det er naturligvis pinligt at blive grebet i at snyde, og det er, hvad Nyborg forsøger at bortlede opmærksomheden fra.

Helmuth Nyborg kan have sine motiver til at gå ud i offentligheden med personangreb og sin sagsfremstilling. Men det kan undre,

at Jyllands-Posten stiller spalteplass til rådighed for angreb på navngivne personer samt et ministerielt nedsat fagligt udvalg og med en retorik, som heldigvis er ukendt i forskerverdenen.

Det kan Jyllands-Postens læsere ikke være tjent med.

Jyllands-Posten svarer:

Debatten i Morgenavisen Jyllands-Posten har vide rammer, og vi giver gerne plads til både kritik og modindlæg, hvad ovenstående også er udtryk for.

Redaktionen

Danmarks Radios nye tv-avis præsenterer 14 nye freelancemedarbejdere, som skal bistå de 14 fastansatte korrespondenter med at oversætte nyhederne, så folk kan forstå dem.

»Det skal være slut med politikere, virksomhedsledere, fagforeningsledere, foreningsformænd, embedsmænd og professorer i TV Avisen,« forklarer nyhedsdirektør Ulrik Haagerup og fortsætter: »Vi har brug for at læne os op ad nogen, der kan forklare os de komplicerede nyheder, og det kan professorer, virksomhedsledere og den slags jo overhovedet ikke. De bruger alt for mange ord og gør tingene alt for komplicerede.

Vi har allerede tilrettelagt et kursus, hvor de nye medarbejdere skal lære at sige »her bag ved MIG«, og vi har et særligt kursus i at rulle bilruder ned, når man skal udtale sig om nationaløkonomiens indvirkning på folkesundheden.«

Hjørnesparket: »Jamen, er det ikke sådan, at man skal have folk til at tale om noget, som de har forstand på, så vi alle sammen kan blive klogere?«

Haagerup: »God journalistik er et holdarbejde, lige som når Ask Rostrop tjener, hvad han mener, at der vil ske, og giver sin udlægning af, hvad der er sket.«

Hjørnesparket: »Jo, men almindelige mennesker, som ikke ved noget særligt, er vel ikke de rette til at give befolkningen oplysning om komplicerede emner?«

Haagerup: »Det har du fuldstændigt misforstået. Jo mindre man ved, desto mindre er risikoen for, at tingene bliver så indviklede, at folk ikke forstår dem. Se nu finansloven. Det er jo ikke til at holde ud med alle de tal, så vi præsenterer den ved at lade en af vore korrespondenter vise, hvor tung den er, og ved at gå rundt på Strøget (i København, red.) og lade folk gætte på, hvad den vejer. Se, det er journalistik. Så får vi de rigtige eksperter på banen.«

Hjørnesparket: »Hvad siger det om, hvad der står i finansloven?«

Haagerup: »Vi skal have vitaminer. Masser af public service-vitaminer, og så er det vigtigt at møde folk der, hvor de er. Det nytter jo ikke noget, at vi har en god historie, hvis vi ikke serverer den ordentligt. Hvis vi laver en høj indholdsmæssig kvalitet, men ikke fortæller historierne, så folk kan forstå dem, smutter seerne. Folk er så travle, at de ikke har tid til ligegyldigheder.«

Hjørnesparket: »Er det derfor, I altid får bilister til at rulle sideruderne ned for at kommentere sukker- og fedtstofgifterne?«

Haagerup: »Netop. Det er noget, folk kan forholde sig til. De gider ikke ligegyldigheder. Så smutter de.«

Hjørnesparket: »Jamen, så siger vi tak. Og smutter.«

Nemo